

Op weg naar Pasen

Op weg naar Pasen

De diensten in de Stille Week

Maandag 11 april

19.30 uur: Pastoor André Monninkhof en ds. Harrie de Hullu. Vesperviering vanuit de Rooms Katholieke Brigittakerk.

Deze dienst is ook te volgen via <https://kerkdienstgemist.nl/stations/1922-Brigittakerk>

Witte Donderdag 14 april

19.30 uur: Ds. Henry Dorgelo. Avondmaalsviering vanuit de Hervormde kerk.

Goede Vrijdag 15 april

19.30 uur: Ds. Hans Baart en ds. Hans Bouma. Dienst vanuit de Gereformeerde kerk.

Stille Zaterdag 16 april

21.00 uur: Ds. Harrie de Hullu. Paaswake vanuit de Gereformeerde kerk vrijgemaakt Het Baken.

Paasjubel zondag 17 april

08.00 uur: Ds. Wim den Braber. Paasjubel vanaf Begraafplaats Laarmanshoek.

Paasontbijt Zondag 17 april

08.45 uur. Dit jaar is er weer een Paasontbijt in De Kern en samen met de jongeren van PaKaN! willen wij iedereen van harte uitnodigen voor dit ontbijt. Mocht u niet kunnen of willen komen, dan is er ook de mogelijkheid om dit thuis te laten bezorgen. Zie hiervoor de informatie van PaKaN!

De diensten op donderdag, vrijdag en zaterdag zijn ook te volgen via www.kerkomroep.nl

Collectedoel World Servants

Een enthousiaste groep jongeren gaat vanuit Ommen via World Servants meewerken aan de bouw van een kleuterschool in Uganda. Voor de gemeenschap in Cinya is de bouw van een kleuterschool de volgende stap in de ontwikkeling van hun regio. De lokale bevolking bouwt samen met partnerorganisatie AEE en World Servants aan de toekomst van hun kinderen.

Tijdens de diensten zal er beeldmateriaal worden getoond van het project, waaraan de jongeren gaan werken.

Uw gift is van harte aanbevolen en zal rechtstreeks ten goede komen aan dit project. Bij elke dienst is er de mogelijkheid om bij de uitgang uw donatie te doen. Ook is het mogelijk om via de projectsite van World Servants Ommen te doneren. Dit kan via <https://www.worldservants.nl/sponsoren?groep=2022-179>

Op weg naar Pasen

Geschiedenis van de Stille Week

Als er iets is dat kerk en synagoge met elkaar verbindt dan is het wel de viering van het Paasfeest. Het Paasfeest is aan de ene kant een lentefeest. De winter is vergangen, het nieuwe leven spruit uit. Maar wij vieren meer dan dat.

Met het Jodendom vieren wij dat een ten dode opgeschreven volk mocht opstaan en op reis mocht gaan, door de woestijn, naar het Beloofde Land. Ze werden bevrijd uit de slavernij en uit de hand van een tirannieke doodsvorst. Bij de herdenking hiervan (Pesach) worden de grote daden van God in gedachtenis gebracht. Dit gebeurde/gebeurt o.a. met lezingen, rituelen en liederen.

De kerk gaat in deze lijn verder, ze viert het feest van de lente, de bevrijding uit de slavernij en nadrukkelijk de opstanding uit de doden in de persoon van Jezus Christus. Het paasfeest vormt het hart van onze eredienst en de daarmee verbonden liturgie. De brandende paaskaars is daarvan misschien nog wel het meest uitgesproken symbool.

Wij lezen uit verschillende schriftelijke bronnen, hoe al in de vierde eeuw het paasfeest het middelpunt van de christelijke liturgie is. Rondom het paasfeest zijn dan al allerlei tradities ontstaan die de centrale rol van dit feest nog eens extra onderstrepen.

Zo is dan al de gedachte ontwikkeld dat wij ons op een zodanig belangrijk feest terdege moeten voorbereiden. Dit begint dan op 40 dagen voor Pasen. Het is een tijd van voorbereiding voor de hele gemeente, maar is vooral ook gericht op de catechumenen, zij die toe zullen treden tot de kerk in de paasnacht. De lezingen in de veertigdagentijd weerspiegelen het catechetisch onderricht dat al vooruitwijst naar de dooppraktijk in de paasnacht, waarbij men drie keer nee zegt tegen het kwaad en drie keer ja zegt tegen het geloof dat men belijdt.

In de Stille Week nemen de donderdag, vrijdag en zaterdag een bijzondere plaats in. Zij worden het Triduum Sacrum (heilige drie dagen) genoemd.

Op Witte Donderdag staan de zalving door een vrouw, de voetwassing en instelling van het Avondmaal centraal. Dit laatste omdat het op deze avond was dat Jezus met zijn leerlingen de joodse paasmaaltijd (Seideravond) vierde. Het wit in de naam dankt deze donderdag aan het Rooms-katholieke gebruik om alle kruisbeelden in de kerk af te dekken met witte doeken. Verder is wit (kerkelijke feestkleur) de liturgische kleur voor deze dag.

Goede Vrijdag is eigenlijk een wat wonderlijke naam. Hoe kan de dag waarop Christus stief nu goed zijn? Dat kan deze dag dan ook alleen maar zijn als wij naar haar kijken vanuit Pasen. Christus moest immers sterven om uit de dood op te kunnen staan! Zonder Goede Vrijdag geen Pasen!

Op Goede Vrijdag heeft de Kerk dan ook altijd stil gestaan bij het (lijden en) sterven van Christus. In sommige Protestantse kringen is het (sinds ongeveer 100 jaar) de gewoonte geworden om op Goede Vrijdag het avondmaal te vieren, dit was echter niet gebruikelijk. De viering op Goede Vrijdag bestond (en bestaat) uit drie hoofdonderdelen: De dienst van de Schrift, de dienst der gebeden en een Kruismeditatie. De viering werd (en wordt) vaak afgesloten met het Beklag Gods. Hierin vraagt God aan ons waar wij zijn en wat onze rol bij en in het lijdensverhaal is. Uitgangspunt zijn hierbij de woorden uit Micha 6: 'Mijn volk wat heb ik u gedaan, of waarmee heb ik u bedroefd?'.

Bijzonder van deze dienst is dat zij na het samen bidden van het 'Onze Vader' in stilte wordt afgesloten. Ook is er in deze dienst (als enige dienst in het jaar) geen collecte. Gedachte hier is dat de dienst eigenlijk nog niet af is, zij moet voortgezet worden in de paasnacht. Wij mogen stil zijn bij het sterven van Christus maar de dood mag niet het laatste woord hebben.

Op Stille Zaterdag is het inderdaad stil. Deze stilte wordt vervolgens in de Paasnacht verbroken door de jubelkreet: 'De Heer is waarlijk opgestaan!'.
(ds. Henry Dorgelo)

Op weg naar Pasen

Symboliek van de Tuin van Hoop

In de tuin van hoop zit veel symboliek verwerkt.

Het belangrijkste onderdeel van de tuin zijn de stenen van hoop. Centraal in de tuin staat een weg die door deze stenen is geplaveid. De weg loopt omhoog richting het kunstwerk met daarin de Alfa en de Omega. Het kunstwerk is gemaakt door Loes en Johan van der Linde en Ina van Elburg, naar een ontwerp van Moniek van Munster. De Alfa en de Omega zijn de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet. Het is een aanduiding voor God, of Jezus (Openbaring 21:6). Hij is de A en de Z, het begin en het einde. De weg van stenen van hoop wil ons helpen naar Hem omhoog te kijken.

De tuin heeft de vorm van een regenboog. De regenboog doet denken aan het verhaal van Noach en is een beeld voor de trouw van God - en daarmee dus van hoop. De regenboog zelf wordt gevormd door een haag van Thuja's 'Smaragd'. Deze coniferen blijven altijd groen. Ze doen denken aan de boog van smaragd rondom de troon van God (Openbaring 4:3).

Opvallend in de tuin zijn de drie cupresses (cipressen). Dit zijn de drie smalle, hoge planten. Ze wijzen als drie vingers naar boven. Ze staan symbool voor de Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest - of, in deze tuin van hoop, voor de drie-eenheid van geloof, hoop en liefde.

Opvallend zijn verder de grote steen en het kruis. Het idee voor de Tuin van Hoop gaat terug op de Paasdienst van PKN-Ommen in 2020. Na deze dienst, op een moment dat de coronacrisis in alle hevigheid woedde, werden de eerste stenen van hoop gelegd. Het kruis staat voor het kruis waaraan Jezus stierf. De grote steen staat voor de steen bij het graf die op de morgen van de Eerste Paasdag bleek afgewenteld. Een krachtig beeld van hoop: het leven overwint!

Minder opvallend zijn de bloembollen in de tuin. Die zie je niet - ze zitten onder de grond. Op z'n tijd zullen er bloemen uit voortkomen. Ze breken door de aarde heen. Ze komen zelfs tussen de stenen door. De hoop laat zich niet tegenhouden!

Dwars door de tuin loopt een pad. Via dit pad kan je onderdeel worden van de tuin en de hoop die de tuin wil geven. Het pad is gemaakt met dezelfde stenen als het kerkplein buiten de tuin. Vanuit het gewone dagelijkse leven stap je de tuin binnen. Om vervolgens dat gewone dagelijkse leven door de hoop te laten kleuren.

En wat ook genoemd moet worden: de twee bankjes. Ze zijn precies 1,5 meter breed. Inderdaad: een directe herinnering aan de coronacrisis, de onderlinge 1,5 meter afstand die we moesten bewaren.

Tenslotte: de tuin heeft elk seizoen een ander gezicht. En zal ook met de jaren steeds weer een ander gezicht krijgen. Een beeld voor onze eigen hoop, die met de tijd ook een andere inhoud kan krijgen. Maar in welke vorm en kleur ook: we vertrouwen dat de hoop blijft. En we spreken de wens uit dat deze tuin onze hoop blijvend zal voeden.

